

257వ అధ్యాయం

٢٥٧ - بَابُ تَخْرِيمِ النَّمِيمَةِ وَهِيَ
نَفْلُ الْكَلَامِ بَيْنَ النَّاسِ عَلَى جِهَةِ الْأَفْسَادِ

చాడీలు చెప్పటం నిషిద్ధం, చాడీ అంటే సంబంధాలను చెడగాట్టే ఉద్దేశ్యంతో ఒకల మాటలు ఇంకొకరికి చెప్పటం

దివ్యభూతాన్నలో అల్లాహ్ జలా సెలవిచ్చాడు: “ఇతరల్ని ఎత్తిపొడున్నా, చాడీలు చెబుతూ తిరుగుతుండేవాడికి ఏ మాత్రం లొంగకు.”
(అల్ ఫలమ్: 11)

“మనిషి నేటి నుండి వెడలే ప్రతి మాటలూ ప్రాయటానికి అనుకుటం ఒక పరిశీలకుడు సిద్ధంగా ఉంటాడు.”
(బాహ్: 18)

1537. హజుత్ హుజైఫా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: “చాడీలు చెప్పేవాడు స్వర్గంలోకి వెళ్లేదు.”
(బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీద్ బుఖారీలోని అదబ్ ప్రకరణం - సహీద్ ముస్లింలోని విశ్వాస ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

చాడీ అనే పదానికి అర్థమేమిటో ఇమామ్ నవవీ (రహ్మాలై) శిర్కులోనే ఏవరించారు. చాడీలు చెప్పటం ముమ్మటికి నిషిద్ధం. ఈ విషయం తెలిసి కూడా ఎవడైనా దాన్ని ధర్మస్వమ్మతంగా భావించి చాడీలు చెబుతూ ప్రజల మధ్య సంబంధాలను చెడగాట్టటానికి పాల్గొంచితే అలాంటివారు ఎన్నటికి స్వర్గానికి వెళ్లేరు. ఒకవేళ తాము దాన్ని హరామ్గా భావిస్తున్నప్పటికి మానవ సహజమైన దౌర్ఘటయం మూలంగా తమ వల్ల అలాంటి తప్పు జరిగి పోతుందే అది వేరే విషయం. అలాంటివారు దేవుడు తమల్ని మొదట్లో క్షమించకపోతే ఆ పాపానికి నరకంలో కొంతకాలం శిక్ష అనుభవించి ఆ తర్వాత స్వర్గానికి వెళ్లారు. సూత్రప్రాయంగా

قالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿هَذَا شَلَامٌ يَنْبَغِي﴾ [القلم: ١١]. وَقَالَ تَعَالَى : ﴿مَا يَلْبِطُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَفِيقٌ عَيْدَهُ﴾ [ق: ١٨].

ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. దేవుని క్షమాభిక్ష లభిస్తేనే తప్ప ఇలాంటి పాశాత్ములు మొదటి దశలోనే స్వర్గానికి వెళ్లేరు.

1538. హజ్రత్ ఇబ్రూ అబ్బాన్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) రెండు సమాధుల దగ్గరుంచి వెళ్లు ఇల్లా అన్నారు: “ఈ రెండు సమాధులల్లో ఉన్నవారికి శిక్షపదుతోంది. వీరికి ఈ శిక్ష ఏదో పెద్ద విషయం మూలంగా పదుతుంది కాదు! (ఆ తర్వాత ఆయనే అన్నారు) ఎందుకు కాదు, అది పెద్ద విషయమే. వీరిలో ఒకడు చాడీలు చెప్పు తిరుగుతుండేవాడు. మరొకతను మూత్రం పోసినప్పుడు ఒంటిమిాద దాని తాలూకు తుంపరలు పడకుండా జాగ్రత్తపడేవాడు కాదు.”

(బుఖారీ-ముస్లిం)

“వీరికి ఈ శిక్ష ఏదో పెద్ద విషయం మూలంగా పడటం లేదు” అనే వాక్యాన్ని గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ పండితులు “దీని అర్థం వారి దృష్టిలో ఆ విషయం పెద్దది కాదు. కానీ పరిఅత్త దృష్టిలో అది చాలా పెద్ద విషయం” అని అన్నారు. మరికొంతమంది దాని భావం “ఆ అలవాటును పదిలేయటం వారికి కష్టమైన పని కాదు (వారు తలచుకుంటే ఆ పని మానగలిగే వారు)” అని చెప్పారు.

(సహీద్ బుఖారీలోని పుస్తకాలలో - సహీద్ ముస్లింలోని పుస్తకాలలలో)

١٥٣٨ - وَعَنْ أَبْنَاءِ عَبَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَأَ بَقْرَبَيْنِ فَقَالَ: «إِئْهُمَا يُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ بَلِّي إِنَّهُ كَبِيرٌ: أَمَّا أَحَدُهُمَا، فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنْ بَوْلِهِ». متفقٌ عليه، وهذا لفظ إحدى روایات البخاري. قالَ الْعُلَمَاءُ: مَعْنَى: «وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ» أَيْ: كَبِيرٌ فِي زَغْمِهِمَا وَقَيلَ: كَبِيرٌ تَرْكُهُ عَلَيْهِمَا.

ముబ్ఖ్యంశాలు

1) ‘లా యస్తుతిరు మిన్ బోలిహీ’ అనే వాక్యానికి ఇంకొక అర్థం కూడా ఉంది. అదేమిటంటే ఆ వ్యక్తి మూత్రం పోసేటప్పుడు ప్రజలెవరికీ కనపడని చోటుకెళ్ళి మూత్ర విసర్గన చేయదు. నిసిగ్గుగా అందరూ చూస్తుండగానే మూత్ర విసర్గన చేయటానికి కూర్చుంటాడు. ఈ లజ్జారాహిత్యం కూడా పాపమే. మొత్తానికి ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడేదేమంటే చాడీలు చెప్పటం, మూత్రపు తుంపరల విషయంలో అజ్ఞాగ్రత్త వహించటం లేక మూత్రవిసర్గన సమయంలో పరదా పాటించకపోవటం- ఇవన్నీ ఘోరమైన పాపాలు, ఇలాంటి పాపాలకు పాల్గుడేవారు పట్టుబడతారు.

2) కొంతమంది సమాధి యాతనను నమ్మరు. ఈ హదీసు ద్వారా సమాధి యాతన నిజమని రుజువు అవుతోంది.

1539. హజుత్ ఇబ్రై మన్వాద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: ‘అజ్ఞహు’ అంటే ఏమిటో నేను మికు తెలుపనా? అజ్ఞహు అంటే చాడీలు చెప్పటం, ప్రజల్లో ఒకరి గురించి మరొకరికి చెప్పటం. (ముస్లిం)

అజ్ఞహు-వజ్ఞహు అన్న విధంగా పలకాలి. అయితే దీన్ని ‘ఇజతు’ అని పలకాలని వేరొక కథనం కూడా ఉంది. దీనికి అబద్ధం, అపనింద అనే అర్థాలున్నాయి.

(సహిహ్ ముస్లింలోని బిల్ర్ ప్రకరణం)

ముబ్ఖ్యంశాలు

చాడీలు చెప్పటం, అబద్ధం పలకటం, అపనిందలు మోపటం మొదలగునవన్నీ ఘోరమైన పాపాలని ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది. ఎందుకంటే వీటి మూలంగా సమాజంలో కల్గొలం వ్యాపిస్తుంది. ప్రజాసంబంధాలు చెడిపోతాయి. మనుషుల మధ్య అంతరాల అగాధాలు పెరిగిపోతాయి. ఒక ముస్లిం వ్యక్తి నడవడిక ఇలాంటి లోపాలు లేకుండా పవిత్రంగా ఉండాలి.

١٥٣٩ - وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَلَا أَبْشِّرُكُمْ مَا الْعَضْهُ؟ هِيَ الْمَيْمَةُ، الْقَالَةُ بَيْنَ النَّاسِ»
رواہ مسلم.

«الْعَضْهُ»: بفتح العين المهمّلة،
وإسكان الضاد الممعجمة، وبالباء على
وزن الوجه، وروي: «الْعَضْهُ» بكسر
العين وفتح الضاد الممعجمة على وزن
العدة، وهي: الكذب والبهتان، وعلى
الرواية الأولى: العضة مصدر، يقال:
عَصَمَهُ عَصْهَا؛ أي: رماه بالعصبة.